652/02

Den 26. august 2002 blev i sag nr. 58.650:

xxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tjenestemændenes
Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 9/2 1991.

Selskabet har i 1994 udbetalt 41.400 kr. svarende til en méngrad på 10%.

I en speciallægeerklæring af 4/3 2002 hedder det:

"Pådrog sig et brud i venstre pandeben. Fik forværring af sin velkendte hovedpine og samtidig også smerter i nakken. Herudover kvalme, svimmelhed, hukommelses- og koncentrationsproblemer. Følte sig pga. disse fysiske gener og af psykiske årsager svært påvirket og følte ikke at hun kunne køre med offentlige transportmidler de følgende år. Havde efterfølgende psykologsamtaler med god effekt. Generne har været uændret til stede siden. Hun angiver at hun har en følelse af at hun kan klare mindre nu end tidligere pga. generne men jeg kan ikke sikkert udtale mig om der er indtrådt en egentlig forværring i tilstanden gennem de sidste år. Generne bevirker at skadelidte ikke kan klare nævneværdig rengøring. Føler ikke at hun kan klare nogen form for arbejde, heller ikke på nedsat tid. Ved den objektive undersøgelse findes svarende til halshvirvelsøjlen normal bevægelighed til 80° i alle planer, men skadelidte forlanger at jeg ikke undersø-

ger bevægeligheden i nakken, da hun ved at dette vil medføre udtalt smerteforværring. Ved selv let berøring afgives massiv ømhed. Derudover findes nedsat bevægelighed i højre skulderregion i alle planer. Der er nedsat hørelse på begge ører for fingerknitren mest udtalt på venstre side. Der er ingen ømhed svarende til øjenbrynsbuen på begge sider (har ved tidligere undersøgelser fået påvist påvirkning af nervus supraorbitalis på venstre side, men dette kan som nævnt ikke genfindes i dag). Der udover findes let svajen ved Rombergs test men ikke nogen egentlig faldtendens.

Skadelidte har ved 2 tidligere uheld i 1985 og 1987 pådraget sig en forvridning i halshvirvelsøjlen med udtalt hovedpine til følge. Der er kommet udtalt forværring med yderligere gener efter ulykken 09.02.91, hvor skadelidte ud over forvridning i nakken også har pådraget sig et brud i venstre pandeben. Skadelidte har et kronisk smertesyndrom og fik tilkendt almindelig forhøjet førtidspension, som efter anke og til sidst højesteretsdom er blevet ændret til mellemste førtidspension."

Klageren påberåber sig, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3.

I forsikringsbetingelserne hedder det:

"Invaliditeten fastsættes - uden hensyn til forsikredes erhverv - efter den tilskadekomnes medicinske invaliditet på grundlag af de lægelige oplysninger og arbejdsskadeforsikringens méntabel."

Sagen har tidligere været forelagt nævnet, der i 1998 udtalte:

"Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 10% ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning. Det bemærkes, at méngraden fastsættes efter andre kriterier end arbejdsevnen."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder stadig ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson